

FOAIA DIECEZANĂ

Organul eparhiei ortodoxe române a Caransebeșului

APARE DUMINECA

Prețul abonamentului:

Pe un an	100 Lei
Pe jumătate de an	50 „
Pe un pătrar de an	25 „
Un număr	2 Lei.
Pentru străinătate pe un an	150 Lei.

Manuscrisele nu se înapoiază și se adresează redacțiunii „Foaia Diecezană”; iar banii pentru abonamente și inserțiuni se trimit administrațiunii „TIPOGRAFIA și LIBRĂRIA DIECEZANĂ” în Caransebeș.

Prețul inserțiunilor:

Pentru publicațiuni oficiale, concurse, edicte etc. publicate de 3 ori, dacă conțin până la 150 de cuvinte 90 Lei, până la 200 de cuvinte 120 Lei, de aci în sus 150 Lei.

PASTORALA

de sf. Paști a I. P. S. S. Arhiepiscopului și Mitropolitului nostru Nicolae.

*„De este Dumnezeu cu noi,
cine este împotriva noastră?
Că cel ce nu a crușat pe Fiul
său, ci pentru noi toți l-a dat
pe dânsul, cum nu împreună
cu El și toate ne va dărui
nouă?”*

(Ep. Sf. Apostol Pavel către
Romani 8, 31—32.).

După sfintele Păresimi petrecute în post și rugăciune, și în adâncă reculegere sufletească, îndurerându-ne de patima negrăită și izbăvitoare a Celui răstignit pe crucea de pe Golgota — bunul Dumnezeu ne-a învrednicit să ajungem și ziua luminată a Invierii Domnului nostru Isus Christos, în care chiotele noastre de bucurie se înalță dela pământ la cer. Bucurați-vă, iubii mei fii sufletești, că mărirea Domnului peste noi a strălucit. „Aceasta este ziua care a făcut-o Domnul, să ne bucurăm și să ne veselim într'însa!”

Inviat-a Christos — și întunericul adânc, ce-a învelit pământul în clipa morții Celui răstignit, s'a risipit. Inviat-a Christos — și lumină mare a străbătut în suflete. Inviat-a Christos — și suntem slobozii din robia păcatului. Inviat-a Christos — și moartea nu ne mai stăpânește, „că Christos sculându-se din morți începător vieții celor adormiți s'au făcut”.

Unde-ți este, iadule, biruința? Unde-ți este, moarte, acul tău? Inviat-a Christos și toate ni-a dărui nouă!

O, ce negrăită minune, ce neasemănată îndurare a lui Dumnezeu, ce revărsare de lumină și de dragoste cerească! Mirtea omenească

nu o poate cuprinde și neputincioasa vorbă nu e'n stare a o împărtăși în toată strălucirea ei.

„Așa a iubit Dumnezeu lumea, cât și pe Fiul său cel unul născut l-a dat, ca tot cel ce crede întru El să nu piară, ci să aibă viață vecinică”.

După această viață a'nsetoșat vecinic sufletul omenesc din clipa căderii lui în păcat; această lumină a căutat-o el din clipa în care ispita l-a cufundat în întunec. Dar omul căzut odată în păcat n'a mai fost în stare să se ridice; ci prin păcatele sale își sporia numai osânda. Nici luminile profeților n'au fost în stare să-i risipească întunerecul zămislit de cea dintâi faptă a trufiei. Și atunci — la plinirea vremii — Tatăl cel din ceruri a trimis în lume pe Fiul său. Cuvântul trup s'a făcut și s'a sălășluit în lume, ca lumină să fie lumii, ca să șteargă osânda păcatului și să împace pe om cu ziditorul său. A trăit în mijlocul oamenilor; a învățat, a mângâiat, a ajutat. Ci răutatea omenească l-a suit pe cruce. Dar dragostea Lui fără margini nici aici n'a părăsit pe oameni. Binecuvântarea Lui s'a pogorât și de-aci prin cuvintele Dumnezeiești: Iartă-i, Doamne, că nu știu ce fac.

Locul cel mai sfânt de pe rotogolul pământului este Golgota. Căci în el a fost înfiptă Crucea pe care s'a pironit „Cel nevinovat și curat cu inima”. Pe el s'a adus desăvârșita jertfă de împăcare a omului cu Dumnezeu. Iar cea mai sfântă clipă din viața omenească a fost aceea, când Domnul și Mântuitorul nostru Isus Christos a rostit de pe Cruce cuvântul izbăvitor: Savârșitu-s'a!

O, ce clipe sfinte am petrecut, iubii mei, urcând toamna trecută drumul Golgotei, călcând

cu picioarele noastre pe pietrele de care Fiul lui Dumnezeu căzând sub povara crucii, și-a zdrobit genunchii! Ce fiori de adâncă evlavie ni-au străbătut inima, când buzele noastre au atins lespedeș de pe mormântul, care timp de trei zile a ținut în încăperea sa îngustă trupul Celui necuprins! Gura amuțește în asemenea clipe, dând glas inimii care simte.

Am îngenunchiat cucernic și ne-am rugat în taină pentru voi toți: „Crucii tale ne închinăm, Christoase, și Sfântă învierea Ta o cântăm și o mărim“!

Lumea a mai avut învățători și mângăetori. Este adevărat, iubiții mei fii sufletești. Dar care dintre aceștia ar mai fi fost în stare să rostescă cuvintele de iertare, rostite de pe cruce de Mântuitorul nostru Isus Christos? Nici unul, cu adevărat nici unul! Iată pentru ce, iubiții mei, nici mormântul n'a putut păstra, în încăperea sa îngustă și întunecoasă, atâta lumină, atâta bunătate, atâta jertfelnicie! Ea trebuia să fie înălțată, preamărită, ca să rămână cu noi până la slârșitul veacurilor. Și a fost. Căci Cel ce fără de prihnă fiind, de bunăvoie s'a suit pe cruce și a murit pentru păcarele noastre, a și înviat a treia zi, „cu moartea pe moarte călcând și celor din mormânturi vieță dăruindu-le“.

De-acuma Dumnezeu este cu noi! și „de este Dumnezeu cu noi, cine e împotriva noastră? Că cel ce nu a cruțat pe Fiul său, ci pentru noi toți l-a dat pe dânsul, cum nu împreună cu El și toate ne va dărui nouă?“ Toate, iubiții mei: și pace, și îndestulare, și fericire în zilele vieții noastre și vieță de veci — de vom avea dragoste între noi. „Căci prin aceasta vă veți cunoaște că ucenici ai mei sunteți, de veți avea dragostea între voi“.

Iată solia slăvitei Invieri a Domnului nostru Isus Christos! S'o ascultăm cucernic și să viețuim în dragostea pe care ne-a propovedit-o și ne-a pilduit-o El prin vieța sa. „Toată vieța noastră lui Christos Dumnezeu să o dăm“ — după cum El și-a dat-o întreagă pentru noi. De dragostea Lui nimic să nu ne despartă: nici necazul, nici strâmtorarea, nici goana, nici foametea, nici golătatea, nici nevoia nici sabia, nici moartea!

Gustați din rodurile cele adevărate ale Sfințelor Pașii, din rodurile duhovnicești care sunt:

credința, nădejdea și dragostea. Credința'n Domnul nostru Isus Christos cel înviat, nădejdea'n învierea noastră, și dragostea care se milostivește și care prin ajutorul său face, ca bucuria sfințelor Paști să se reverse cu îmbelșugare'n sufletele tuturor fraților noștri.

Luăți dar pildă, iubiții mei fii sufletești, dela Cel ce pentru izbăvirea noastră și-a vărsat scump sângele său pe cruce, dela Cel ce ne-a ridicat dela moarte la viață și de pe pământ la cer, jertfindu-vă unii pentru alții, viețuind în pace, în bună înțelegere, în dragoste creștinească. Dragostea voastră să nu uite în deosebi pe cei necăjiți și lipsiți, pe desmoșteniții veacului acestuia. Prin ajutorul vostru frățesc, duceți bucuria Sfințelor Paști în fiecare casă, în care strâmtorarea și lipsa și necazul și-au făcut lăcaș. Mângăiați pe cei întristați, ajutați pe săraci, căutați pe bolnavi; fiecare suflet să se poată bucura de slăvita Inviere a Domnului și Mântuitorului nostru Isus Christos, care pentru toți a murit și pentru toți s'a sculat din mormânt. Numai astfel va fi deplină și bucuria noastră.

Cu aceste gânduri luminoase zămislite de solia Paștilor preacurate și cu aceste povețe isvorite din părinteasca Noastră dragoste pentru voi, Vă împărtășim arhieriasca Noastră binecuvântare, — ca sfințele sărbători ale Invierii Domnului să le petreceți în pace și bucurie și să Vă învredniciți a le ajunge încă întru mulți și fericiți ani, și Vă zicem din toată părinteasca noastră inimă: Christos a înviat!

Sibiu, la sărbătorile Invierii Domnului din anul 1926.

Al vostru al tuturor de tot binele voitor

NICOLAE
arhiepiscop și mitropolit.

Impărăția lui Dumnezeu.

De: Preotul Romulus Novacovicu.

(Continuare la Nr. 13).

Nu mai puțin scriptura Noului Testament abundă în locuri, prin care ne îndeamnă la rugăciune, arătându-ne cum Mântuitorul se reculege în mometele de rugăciune, iar apostolii se entuziasmează prin puterea rugăciunii comune. Amintim câteva locuri: Mat., 6, 6; 11, 25; 14, 19; 14, 23; 26, 26; 26, 36; Marcu, 1, 35; 6, 41;

6, 46; 8, 6; 14, 22; 14, 32; Luca, 4, 16; 5, 16; 6, 12; 9, 18; 11, 1; 22, 17; Ioan, 6, 11; 6, 15; 11, 41; Faptele Apostolilor 1, 13—14; 10, 2; 13, 3; 20, 36; 27, 35 Romani, 12, 12; 14, 6; I. Cor., 11, 24; Efezeni, 6, 18; Coloseni, 4, 2; I. Tesaloniceni, 5, 17; II. Tesal., 3, 1; I. Tim., 4, 4—5; II. Tim., 1, 3; Ap. Iacov, 5, 13—18; etc; etc.

Sunt iarăși unele rugăciuni, care ne uimesc prin accentele lor de pătrunzătoare sinceritate și prin puternica lor inspirație, exercitând asupra sufletelor noastre cea mai mare impresie (Luca, 1, 46—55; 67—79.).

Căci cine dintre noi nu s'a simțit înălțat sufletește, oarecum spiritualizat, citind minunatele cântări de laudă ale Fecioarei Maria și ale lui Zaharia, pe care le rostesc cu glas inspirat marelui Dumnezeu, după ce i-au înțeles minunile?

Cântarea Mariei e străbătută într'adevăr de blândă voioșie și de demnitate regească, vârsându-și în ea belșugul ei sufletesc ca un prinos de laudă Aceluia, care a învrednicit-o de a fi Născătoarea Celui ce va birui lumea. Din rugăciunea aceasta transpiră căldura emoțiilor sincere și puternice, cum încă nu ni-s'a dat ocazia să experiem.

Dar și rugăciunea unui preot ca Zaharia ne mișcă puternic. Este această cântare de laudă un glas inspirat cu profund tâlc profetic, un glas plin de Duhul Sfânt, căci prin el să proslăvește Domnul Dumnezeu, care a cercetat și a făcut mântuire norodului său.

Iată deci niște suflete pline de evlavie și de sfințenie, care prin graiurile lor inspirate depun la picioarele lui Dumnezeu omagiile lor profunde, dând la iveală ceea ce au mai de preț în ființa lor, ca admirația și recunoștiința față de Dumnezeu, împreunate ambele în cea mai atingătoare smerenie. Citindu-le, simțim, cum sufletul nostru mereu se desface din lanțurile corpului, cucerind pacea lui Dumnezeu, care ne covârșește toată mintea.

Dar rugăciunea, care ne răpește în mod irezistibil spre culmile cugetării, simțirii și nobleții, este rugăciunea, cunoscută sub numirea de „arhierească“, o rugăciune rostită de Dumnezeu pentru a fi înțeleasă de oameni. (Ioan, 17).

Noi, cei ce ne propunm de a ne pătrunde

din ce în ce tot mai adânc de misiunea noastră de propovăduire a împărăției lui Dumnezeu și vedem în această înaltă chemare rostul însuși al existenței noastre, vom sorbi din această rugăciune în ceasurile cele mai grele ale vieții profundă mângâiere și puternică îmbărbătare.

Sosit-a ora cea mare a realizării opului de mântuire. În aceste clipe solemne Mântuitorul își ridică ochii spre ceriuri și într'o rugăciune de negrăită frumusețe își învecinicește belșugul inimii, pentru ultima oară.

„Părinte, a venit ceasul, proslăvește pe Fiul tău, ca și Fiul tău să te proslăvească pe tine“, începe Domnul. Căci El a preamărit pe Tatăl pe pământ prin îndeplinirea misiunii date Lui, descoperind lumii numele și cuvintele Lui Dumnezeu.

Se roagă pentru învățăceii Lui, pe care fi lasă în lume, ca să fie păziți întru numele lui Dumnezeu, trăind în cea mai desăvârșită armonie între olaltă. — Căci mai ales acum au nevoie de paza lui Dumnezeu, când va trebui să-i părăsească, lăsându-i într'o lume, care nu numai că nu-i va înțelege, ci-i urî chiar. Ci ei trebuie să rămână în lume, pentru ca să-și îndeplinească cu rodnicie menirea lor înaltă; au nevoie însă să fie sfințiți întru adevărul lui Dumnezeu. Pentru sfințirea acestor învățăcei se aduce El jertfă de sfințire, ca ei de fapt să fie sfințiți întru adevăr.

Dar această rugăciune o face Mântuitorul și pentru cei ce vor crede întru El prin cuvântul ucenicilor săi, ca să se înfiripeze cea mai perfectă unire și armonie între toți, precum una este El cu Tatăl după ființa sa.

Sunt cuvinte în rugăciunea aceasta, care ne dăruiesc o liniște supranaturală, strălucind prin frumusețea lor morală, prin profunziunea ideilor și distincția sentimentelor.

Ideea centrală, pe care o încheagă această minunată rugăciune, o putem rezuma în următoarele: Dumnezeu Tatăl să unească sufletele învățăceilor în dragostea cea mai perfectă, ca astfel prin străduințele acestora să se cimenteze unirea cea mai intimă între ei și lume, având ca tip această unitate a lor, unitatea ființială a Tatălui și a Fiului. Cu alte cuvinte, prin binevestirea idealului evanghelic, învățăceii vor coborî în sufletul lumii pe Christos și dragostea Lui. (Ioan, 17 26).

Câtă mângâiere, câtă îmbărbatare nu vom sorbi noi din aceste dumnezeiești cuvinte, răspânditoare de pace, iubire, sfințenie și adevăr, când aruncați în marea cea înviforată a acestei vieți, nu vom primi ajutor de nicăiri. Să fim însă statornici în cultivarea viei noastre, căci statornicia ne va aduce mântuirea chiar în clipele decisive, când simțim, că suntem aproape de sleirea puterilor noastre. Această stăruință să ne povățuiască și în săvârșirea cu demnitate a rugăciunilor noastre, care vor picură în sufletul turmei noastre pacea și dragostea lui Christos, căci rugăciunile stăruitoare vor aduce izbăvire aleșilor lui Dumnezeu, după cum ne încredințează Mântuitorul în pilda judecătorului nedrept. (Luca, 18, 1—9).

Căci dacă un judecător nedrept, cu toate că nu avea teamă nici de oameni, nici de Dumnezeu, totuși a izbăvit pe o văduvă de pârășul ei pentru simplul motiv, ca să se scape de rugăciunile ei stăruitoare, dar „*Dumnezeu au nu va face izbăvire aleșilor săi, care strigă către dânsul ziua și noaptea, de și îndelung îi rabdă pe dânșii? Zic vouă, că va face izbăvirea lor curând*“ (Luca, 18, 7—8).

(Urmează.)

ISUS ȘI POEZIA.

(Nu secret, ci : poet)

(din: Istoria lui Christos de G. Papini).

La prima vedere Isus ar părea aplecat spre disimulare și spre secret. El poruncește tămăduiților, să nu spună nimăruî cine i-a vindecat; el vrea, ca rugăciunile și milostenia să se facă în taină; când ucenicii recunosc în el pe Mesia, el îi roagă ferbinte, să n'o mai spună altora; după schimbarea la față cere celor trei, care-au fost de față, să păstreze tăcerea; și învățătura lui e făcută aproape totdeauna prin parabole, pe care nu sunt toți în stare să le înțeleagă.

De privești bine, misterul acesta n'are în el nimic misterios. Isus n'are nimica ezoteric. El n'are o doctrină secretă de transmis unor hierofanți. Opera lui a fost publică și fățișă. El vorbește totdeauna în piețe, pe malul lacurilor, în sinagoge, în mijlocul mulțimii.

Cerea, să se țină în tăcere minunile sale, pentru a nu fi confundat cu vrăjitorii și exor-

ciștii; porunci, să se facă binele într'ascuns pentru a înlătura vanitatea, care distruge meritul; interzise celor doisprezece să spună cuiva, că el e Trimisul lui Dumnezeu, înainte de intrarea sa în Ierusalim, înagurarea publică a mesianității sale; și vorbește în pilde, pentru ca să fie mai bine înțeles de cei simpli, mai ușor atenți la o povestire decât la o predică, mai în stare să păstreze în minte o narațiune decât un raționament.

Trei Evangheliști ne povestesc un fapt, care ar părea să zică contrariul; ar fi vorbit astfel pentru a nu fi înțeles de toți. „Căci este dat vouă — zice el discipolilor săi — să cunoașteți tainele împărăției ceriurilor, dar nu le este dat lor. . . . Le vorbesc în pilde, pentru că ei ochii au, dar nu pot vedea, și urechi au, dar nu pot auzi“.

Dar Isus vrea să zică numai atât: aceste taine voi le înțelegeți, dar mulți sunt acei cari nu le aud, deși au urechi ca și voi. Și aceluia le vorbesc eu în pilde, adică într'un grai zurgăvit cu fapte, și tocmai de aceea mai familiar și mai ușor. Pe copii îi instruiesti cu analoguri, pe cei simpli cu povestiri; dar oamenii aceștia sunt îndărătnici ca și cei simpli și naivi ca și copiii. Pentru a le birui lor surzenia, potrivesc vorbele mele după firea lor. Vorbesc închipuirii lor, care e puternică, iar nu cugetului lor, care e slab. Nu voiesc să le ascund lor adevărul, ci să-l desvăluiesc mai bine celor ce nu l-ar putea vedea sub forma rațională. Și dacă totuși nu vor înțelege, vina e a îndărătniciei, care adesea încue sufletului ochii și urechile.

Isus n'avea secrete de acoperit. Voia, ca și cei mai neînvățați să-l înțeleagă. . . .

Minunata unicitate a Misiunii Sale a pus în umbră originalitatea lui poetică tot atât de minunată. Isus n'a scris niciodată, decât într'un singur rând câteva vorbe pe nisip, șterse de vânt pentru vecie, dar ar fi fost într'acest popor, care a dat Psalmistul, povestea lui Ruth, Cartea lui Iov și Cântarea Cântărilor, unul din cei mai mari poeți ai tuturor timpurilor.

Biruitoare copilărie a spiritului său, pământul care l-a văzut crescând, cetirea puținelor cărți — dar dintre cele mai pline de poezie, — împărtășirea lui din dragostea vieții câmpului și a viețuitoarelor și, mai cu seamă, dumnezeasca

și pasionată sa dorință de a lumina pe cei ce sufer în întuneric, de a mântui pe cei ce se pierd, de a da fericire celor nefericiți, (căci adevărata poezie nu se aprinde dela lămpi, ci dela astre, nu se găsește în scrierile moștenite dela străbuni, ci în iubire, în durere și'n adâncimea frământată a sufletului) făcură din Isus un poet, un creator de imagini vii și vecinice, prin care a săvârșit minunea cea nouă nemenționată de Evangeliști: minunea de a comunica cele mai înalte adevăruri prin cele mai familiare povestiri, simple, și atât de pline de grație, încât strălucesc, încă după douăzeci de secole, de cea unică tinerețe, care e însăși Vecinicia.

Unele din povestirile Sale sunt numai transpuneri idilice sau epice ale unor adevăruri revelate altădată de El prin cuvinte abstracte: dar anumite dintre ele ne spun lucruri, care în predicile sale n'au fost îmbrăcate în vr'o altă formă.

Parabolele sunt comentariile figurate ale predicii de pe Munte, așa cum putea să le facă un poet, căruia i-se aplică, mai potrivit ca ori-căruia dintre cei născuți din lut, numele de Divin . . .

Tradus de E. Sp.

(„Legea Rom.”)

ȘTIRI

Sf. Paști în Caransebeș. Ca în toți anii, așa și în anul acesta, sfintele sărbători ale Învierii Domnului s'au sărbătorit cu demnitatea cuvenită.

La deniile din Joia Mare, la vecernia și prohodul din Vinerea ss. Patimi, precum și la slujba Învierii Domnului a pontificat P. S. Sa Arhiepiscopul Filaret, asistat de preoțimea din gremiu și cea parohială.

Învierea s'a săvârșit la crucea din piața mare. Au luat parte la acest frumos serviciu divin: întreg corpul ofițeresc, reprezentanții autorităților, precum și lumea multă, care a umplut întreaga piață. Onorurile le-a dat o companie de soldați dela reg. 96. inf. din localitate, în frunte cu muzica militară.

La sf. liturgie a pontificat iarăși P. S. Sa Arhiepiscopul Filaret, asistat de preoții R. G. Ancusa, G. Noaghea, F. Pop, D. Soceneanțu și P. Bancea și de diaconul episcopesc M. Ienea. La priceasnă păr. G. Noaghea a citit frumoasa și instructiva pastorală a P. S. Sale Episcopului nostru diecezan Iosif. Răspunsurile liturgice le-a cântat foarte frumos corul catedralei, care s'a prezentat foarte bine sub toate raporturile. Condu-

cătorul acestui cor: clericul Constantin Vladu, precum și toți membrii corului pot fi mândri, că munca lor cinstită și tăcută, pe care au desfășurat-o pentru preamărirea lui Dumnezeu, este viu apreciată și de toți credincioșii din Caransebeș.

A doua zi de Paști au servit preoții G. Noaghea, F. Pop și P. Bancea. După sf. liturgie s'a ieșit cu litia la cimitir. Cântările liturgice și responsoriile la litie le-a cântat corul cântăreților, sub conducerea celor doi cântăreți ai catedralei.

Nou arhimandrit. P. S. Sa Episcopul Grigore al Aradului a hirotesit, la 21 Martie a. c., în biserica din Timișoara, întru arhimandrit pe păr. protosincol Policarp Morușca, starețul sf. Mănăstiri Hodoș Bodrog.

Sincere felicitări!

Hirotonire. În Dumineca sf. Paști, P. S. Sa Arhiepiscopul nostru Filaret a binevoit a hirotoni întru presbiter pe diaconul episcopesc Mihail Ienea, numit adm. paroh în parohia II din Mehadica.

Cinstirea crucii. Guvernul italian depărtase în 1870 crucea de pe vechea clădire a Colosului, marele amfiteatru — astăzi în ruine — de pe vremea împăraților Vespasian și Titu. În acel amfiteatru mii de creștini și-au dat viața pentru Isus Christos. Guvernul lui Mussolini a dat acum poruncă, să se așeze din nou crucea pe Coloseu, spre bucuria întregului popor italian.

Nouii prefecți. La propunerea noului guvern M. Sa Regele a numit prefecți:

a) în jud. *Severin*: pe dl *Romulus Boldea*, maior în pensiuine,

b) în jud. *Caras*: pe dl *Dr. Ioan Nedelcu*, avocat în Oravița,

c) în jud. *Timiș-Torontal*: pe dl *Anton Bogdan*, avocat în Timișoara.

În toată Italia s'a sărbătorit cu mare solemnitate a 7-a aniversare dela întemeierea fasciilor. Mussolini a ținut, la Roma, un vibrant discurs comemorativ. El a spus, că a dat legi de restaurare națională, a reorganizat armata, marina și aviația. Fascismul a deslegat problema grea a raporturilor dintre capital și muncă, punând capitalul și munca la același nivel, în fața unui obiectiv comun, prosperitatea și gloria națiunii italiene. E firesc, ca plutocrația fără patrie și lumea internațională a democrației să fie împotriva fascismului, care a realizat o strălucită operă.

Degetul lui Dumnezeu. În comuna Rașca (dieceza Clujului), în urma multelor șicane din partea fraților uniți, în ziua de 4 Martie a. c. a ieșit la fața locului din partea Ministerului Cultelor un inspector general, însoțit de maiorul

de jandarmi Ilescu, ca să facă anchetă în cauza plângerilor ridicate de uniți împotriva noastră. Ancheta a constatat deplină dreptate a credincioșilor noștri. În aceeași zi de dimineață preotul catolic a servit o liturgie în biserică, cerând ajutorul lui Dumnezeu asupra cauzei sale. Dar nedreptatea s'a ivit îndată, căci în cursul zilei biserica s'a aprins și a ars cea mai mare și mai prețioasă parte din interiorul ei, cauzând parohiei pagube mari. Poporul consideră aceasta ca un semn al Providenței care pedepsește, ceea ce se zămisleşte cu gânduri necurate. („*Renașterea*“).

Materiile de specialitate pentru examenul de bacalaureat. Ministerul Instrucțiunii publice a decis, ca în sesiunile examenului de bacalaureat ce se vor ține anul acesta, cele două materii din care vor fi interogați candidații la examinarea orală vor fi:

La secțiunea clasică: limbile latină și elenă.

La secțiunea reală: matematicile și șt. fizico-chimice.

La secțiunea modernă: filosofia și științele naturale.

La școalele secundare de fete: filosofia și științele naturale.

O academie de muzică bisericească. Din inițiativă parlamentară, s'a depus și votat de către Corpurile legiuitoare un proiect de lege pentru înființarea unei academii de muzică bisericească, pe lângă patriarhie.

Noua situație a bisericii noastre cere imperios înființarea unei asemenea academii pentru cultivarea și susținerea muzicii bisericești, în stilul bizantin, așa cum există în tradiția bisericilor de răsărit.

E cu atât mai necesară înființarea unei asemenea școale, întru cât un element, care dă viață bisericii, e muzica, așa cum a fost în toate vremurile.

Muzica veche bisericească s'a transformat în timp, adoptând forme și caractere specifice sensibilității poporului nostru.

Istoria muzicii noastre bisericești numără înaintași al căror talent a creat o armonie potrivită simțirii neamului nostru.

Acesta va fi rolul academiei de muzică bisericească, de a cultiva și intensifica armonia aceasta, care dealungul vremurilor a ținut credincioșii strâns uniți în jurul altarului.

Radiofonia în serviciul religiei. După întrebuintarea radiofoniei în diversele ramuri ale activității sociale, și mai ales după folosirea ei în toate instituțiunile, Anglia a decis s'o aplice direct și în domeniul religios.

Astfel în marile catedrale din Anglia, predicatorii celebri nu mai vorbesc doar pentru auditorii veniți să asiste la serviciul divin, ci pentru zeci și sute de mii de persoane, cari, acasă la ei, ascultă.

Stațiunile britanice au emis folosirea radiofoniei și în domeniul muzicii religioase, radiofonând diverși psalmi și compoziții pentru orgă, executate de câtră corurile și orchestrele cele mai celebre din Anglia.

Carnetele pentru călătorie cu reducere pe C. F. R. Direcțiunea generală C. F. R. a încunoștiințat toate organele sale subalterne din țară, că toate carnetele de identitate pentru călătorie cu reducere pe C. F. R. ale funcționarilor publici, precum și cele ale membrilor familiei lor, soție și copii minori, se prelungesc până la 31 Maiu 1926, fără nici o viză.

BIBLIOGRAFIE

Predicile unui Episcop ortodox: Prea Sf. Sa Grigorie al Aradului. Precum pentru viața fizică avem nevoie de căldura și lumina soarelui, așa și pentru viața sufletească avem nevoie de lumina și căldura lui Christos. Către această lumină și căldură ne chiamă cel mai nou volum al *Prea Sfinției Sale Episcopului Grigorie al Aradului*, intitulat: „*Veniți la Christos*“

Volumul cuprinde predici alese la toate Duminiicile anului bisericesc. Ziaristica noastră bisericească a privit ca eveniment literar apariția celor 20 cuvântări la sărbătorile bisericești, scrise de P. Sf. Episcop Grigorie în 1925. Acum când apare un volum de 56 predici pe 290 pagini, un eveniment și mai important s'a ivit la Istoria predicii noastre. Este mare măestrie a turnă adevărurile vecinice ale credinței într'un chip cât mai plăcut pentru lumea atât de copleșită de grijii materiale ale zilelor noastre. În timpurile mai vechi poate nu avea lumea atâta nevoie de predică, pentru că bunăoară se mulțumea cu privirea icoanelor, dacă nu știă citi. Azi crește numărul cititorilor, dar pare a scădea numărul celor cari văd bine lucrurile sufletești. Pe seama acestei lumi sunt scrise cele 56 predici. Sunt scrise cu observarea regulilor omiletice. Alegerea temelor și alegerea ideilor potrivite pentru dezvoltarea temelor face ca predicile volumului să aibe cel mai sigur efect asupra sufletului, dispoziției și voinții auditorului. Efectul predicilor este aprobat — precum zice autorul — prin rostirea celor mai multe dintr'ânsele. Pildele aduse din viață fac să ne gândim asupra adevărului, că oratoria nu stă numai în cuvinte, ci mai ales în fapte.

Nădăduim, că amvoanele bisericii noastre vor răspândi cu multă căldură ideile cărții de față în ordinea imperioasă a spiritului creștin ortodox, atât de atacat de toate părțile.

Tiparul admirabil și hârtia fină fac ca prețul de 100 Lei să fie neînsemnat. Se poate comanda la Librăria Diecezană din Arad, la Librăria Pavel Suru din București și alte librării din centrele eparhiale.

Dr. N. P.

CONCURS.

Pentru îndeplinirea postului de paroh în parohia de cl. II din *Rusca-mont.* cu filia Ruschița, protopresbiteratul Caransebeșului, se escrie concurs cu termen de 30 zile dela prima publicare în „Foaia Diecezană“.

Emolumente :

1. Dela erar retribuțiunile contractuale.
2. Dela biserică salar anual: Lei 1000 (una mie). În acest salar se cuprind taxele ștolare pentru botez, cununii și înmormântările simple.

3. Tot dela biserică un ajutor de 2000 (două mii) Lei lunar, care se urcă și scade în raport cu scumpetea, la care sunt expuși și membrii comunei bisericesti.

4. Tot dela biserică un ajutor de 1000 (una mie) Lei lunar, pe care îl primește alesul preot până la primirea sesiunii parohiale.

5. Locuință liberă în casa parohială cu supraedificate economice și grădină de legume.

6. Preotului ales i-se pune în vedere și folosința celor 32 jug. pământ productiv, pe care-l va primi biserică cu ocaziunea împroprietării definitive.

7. Alte venite accidentale.

Reflectanții, cu cvalificațiune pentru parohii de cl. II-a, să-și înainteze petițiile de concurs, adresate comitetului parohial, Prea On. Oficiu protopresbiteral în Caransebeș și să se prezinte în vre-o Duminecă sau sârbătoare, cu prealabila încunoștiințare a protopresbiterului tractual, în sf. biserică, spre a-și arăta desteritatea în cântare și oratorie, dar nici decum în ziua de alegere.

Rusca-montană, din ședința comitetului parohial ținută la 7 Martie 1926.

3—3

Dușan Miloșevici

președinte.

Ioan Purdea

notar.

În conțelegere cu oficiul protopresbiteral.

* * *

Pe baza ordinațiunii Venenerabilului Consistor diecezan dđto 1 Septemvrie 1925 Nr. 3810 B., se escrie concurs pentru ocuparea postului de paroh în parohia II-a de cl. II-a din *Nicolințul-mare*, tractul Verșetului (Jugoslavia), cu termen de 30 zile dela prima publicare.

Emolumente :

1. Una sesiune parohială constătătoare din 34 jugere cadastrale.

2. Locuință în casa parohială nouă, terminată în anul 1925.

3. În loc de bir și ștolă dela cununii 2000 Dinari anual.

4. Ștola uzitată dela alte funcțiuni.

5. Alesul preot va suporta dările de stat după sesiunea folosită.

Doritorii de-a ocupa acest post să-și trimită re-cursele, lor instruate conform Regulamentului pentru parohii și adresate Comitetului parohial din *Nicolințul-mare*, Orea On. Oficiu protopresbiteral ort. rom din Verșet. Totodată sunt poftiți a se prezenta în vre-o Duminecă sau sârbătoare în sf. biserică, spre a-și arăta desteritatea în oratorie, tipic și cântare, — însă numai pe lângă încunoștiințarea Prea Onoratului Domn protopresbiter tractual.

Teodor Petrică

1—3

Traian Petcu

președ. com. par.

not. com. par.

În conțelegere cu mine: **Traian Oprea**, protopresbiter.

* * *

Pe baza ordinațiunii Ven. Consistor diecezan dđto 12 Februarie a. c. Nr. 2791/926, se escrie concurs pentru întregirea parohiei vacante de cl. I. din *Ritișor*, protopresbiteratul Vârșetului (Jugoslavia), cu termen de 30 zile dela prima publicare în „Foaia Diecezană“.

Emolumentele :

1. Una sesiune parohială constătătoare din 30 jug.
2. Un intravilan de 800 st.
3. Un estravilan de 800 st.
4. Stola și venitele uzitate.
5. De cvartir se va îngriji comuna bisericască.
6. Darea după sesiunea parohială o va plăti alegândul preot.

Doritorii de a ocupa acest post, să-și trimită rugărilor, instruate conform normelor în vigoare, Prea On. Oficiu protopresbiteral din Vârșet și adresată comitetului parohial din Ritișor.

Reflectanții sunt poftiți a se prezenta în sf. biserică în vre-o Duminecă ori sârbătoare, spre a-și arăta desteritatea în cântare și oratorie.

Ritișor, din ședința comitetului parohial ținută în 17 Februarie 1926.

Cuzman Jurca m. p.

preș. com. par.

Teodor Răbăgia m. p.

not. com. par.

În conțelegere cu mine: **Traian Oprea**, protopresbiter.

Nr. 745. B. ex. 1926.

Acest concurs se publică cu adausul, că în baza aliniatului ultim din § 29 din Regulamentul pentru parohii și în baza decisului consistorial dđto 3 Martie 1914 și respective 12 Aprilie 1914, ridicat și la valoarea de concluz sinodal eparhial cu concluzul Nr. protoc. 33 ex 1914 — se enunță obligamentul credincioșilor de a presta și birul parohial, care este o parte legală a dotațiunii preoțești.

Caransebeș, din ședința consistorială ținută la 9 Aprilie 1926.

1—3

Filaret Musta m. p.
Arhiepiscop-Vicar episcopesc.

Pe baza deciziei Ven. Consistor diecezan ddo 12 Februarie a. c. Nr. 2285 B. ex. 1925 se scrie concurs, cu termen de 39 zile dela prima publicare în „Foaia Diecezană“, pentru întregirea postului de capelan temporal cu drept de succesiune pe lângă neputinciosul paroh Vasile Popoviciu din parohia de cl. III Pătaș protopresbiteratul Mehădiei.

Emolumentele :

1. Jumătate din sesiunea parohială (de 32 jug), adică 16 jug. cat.
2. Jumătatele din venitele din parohie.
3. Intreg salarul anual de 200 Lei, primiți dela biserică titulo „înmormântări simple“.

Alesul capelan se va îngriji de locuință, plătindu-și dările publice.

Doritorii de a ocupa acest post vor avea să-și înainteze petițiunile lor, instruate conform regulamentelor în vigoare și adresate comitetului parohial din Pătaș, Prea Onoratului Oficiu protopresbiteral din Mehădia, având a se prezenta în vre-o Duminecă ori sârbătoare în sf. biserică, cu prealabila încunoștiințare a protopres-

biterului tractual, spre a-și arăta desteritatea în cântare și oratorie, dar nici decum în ziua alegerii.

Pătaș, din ședința comitetului parohial ținută la 7 Martie 1926.

Nicolae Serafin
vice-președ. com. par.

1—3

Vasile Tărianu
not. com. par.

În conșlegere cu mine: **Ioan Pepa**, protopresbiter.

La Tipografia și Librăria Diecezană, Caransebeș
a sosit materie (mătăsă curată) pentru
B'RÂNE PREOȚEȘTI

Metrul costă: 15 cm. lățime Lei 537
5 " " " 216

AVIZ!

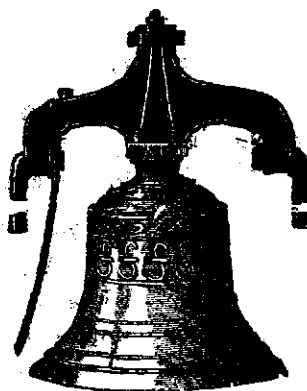
AVIZ!

Avem onoare a aduce la cunoștiința On. Public, că am deschis în
Caransebeș, strada Lugoșului Nr. 23, sub firma
INSTALAȚIILE FERRO-METALURGICE „VULCAN“

„C. ZISDA & COMP“.

O turnătorie pentru aramă și metal special ca

fosforbronz, manganbronz
electrobronz special,
aramă roșie, lagăr pentru
osii (*Walzenlager*) de prima
calitate, șuruburi (*Druck-
mutter*), roți spirale (*Schnecken-
räder*), teacuri pentru ceară
(*Wachspressen*), cutii (*Büchsen*)
și altele.

Apoi o turnătorie de
**fer și de
clopote**
pentru biserică și parti-
culari, de orice mărime
și din orice metal, pentru
sunetul armonie al cărora
luăm deplină garanță.

Primim spre executare orice lucrări de turnătorie în baza unui desen, ori model.
Lucrările se efectuează în termen de 48 ore, solid, pe lângă garanția cea mai mare și

cu prețuri foarte eftine.